

Dosar nr. 75/P/198

= 07235034065

DECLARAȚIE DE PERSOANĂ VĂTĂMATĂ /
PARTE VĂTĂMATĂ / PARTE CIVILĂ /
PARTE RESPONSABILĂ CIVILMENTE

Ziua 30 luna 06 anul 2006

Numele VASILIU

prenumele MAUREL - VASILE

posesor al actului de identitate CI seria RI nr. 358681

eliberat de SEP, CNP 1650309040049

Numele și prenumele purtat anterior -

Porecla MAUR

Data (ziua, luna, anul) și locul nașterii: 09.03.1965 Bacău

Numele și prenumele tatălui: VASILIU NICOLAI

Numele și prenumele mamei: VASILIU AURELIA

Cetățenia ROMÂNIA

Studii: Facultatea de Teologie - Studii Pastora

Ocupația: Editor

Locul de muncă: Editura SCARA - București

Starea civilă: Căsătorit

Situația militară: Satisfăcut

Domiciliul / reședința: București, Șosea 5 Str. Dr. Nicolae

D. Stănculescu, Nr. 37 Bl. Gr. C. Ap. 3

Antecedente penale:

Fără antecedente penale

PROCUROR

Persoană vătămată / parte vătămată /
parte civilă / parte responsabilă civilmente.

După ce mi s-a pus în vedere că pot participa în proces ca parte vătămată, iar dacă am suferit o pagubă materială, că mă pot constitui parte civilă, în tot cursul urmăririi penale, iar în fața primei instanțe de judecată, până la citirea actului de sesizare, declar următoarele: în anul 1987

am fost admis la Facultatea de Fizică București. Încă din primul an, am format un grup, în care făcând de studenți; Horion Hurlerian, Teodor Hito, Mircea Gherbavot, Mihai Gheorghiu, Florin Stăpanu, Gheorghe Hargheșanu ș.a. Am înființat „Cercul de fizică” în clasa Școlii Buceresti în 1988 având ca scop cunoașterea realității fizice prin intermediul unor din profesori. În anul 1988 ne-am propus să plimbăm în botșia primăriei în Căminul Civic Colțea; din acest grup am participat Florin Stăpanu și familia Hargheșanu am participat la aceste plimbări. În final am avut drept de posesie care este cunoscută în rândul nostru și aflată și aflată amoscat pe ca familia Petre Tutca am fost făcând și foarte interesant de tubulării care în perioada următoare am realizat că familia Tutca era în posesia terenului atât de către părinții săi și de către Teodor Hito. Acest fapt mi s-a confirmat în vara anului 1989 când G. G. H. și H. au fost concluzat de un tribunal la obiectul 6 al sediului Militari de pe str. Eforie. Pentru ne-am concluzat relațiile cu familia Tutca erau cu „Căminul de fizică” am fost foarte surprinși că Horion Hurlerian nu a fost nici citat și nici concluzat de către noi.

fila 2 seria D nr. 0083380

Continuare la declarația părții vătămate VASILIU MUGUREL

Eu am fost citat de 3 ori și anchetat de 2 ori. Ultima dată la sfatul prof. Ion Coja. Nu ne-am mai prezentat. Știu că în perioada respectivă Petre Țuțea era vizitat de mai multe personalități cum ar fi : Aurel Dragoș Munteanu, Adrian Păunescu .

În discuțiile ulterioare pe care le-am avut cu Marian Munteanu, noi nu am găsit vreo explicație pentru care nu a fost și el anchetat, însă și el a fost mirat.

Încă înainte de 1989 grupul de studenți din care făceam parte a luat hotărârea înființării unui partid politic – Partidul Național Popular – cu orientare tradiționalist naționalist. Inițiativa înființării acestui partid i-a aparținut lui Marian Munteanu care vorbea despre iminenta cădere a regimului comunist. Cu toate că acest partid nu a fost înființat, eram pregătiți pentru înființarea unei astfel de organizații, fapt ce explică înființarea Ligii Studenților din Universitatea București la sfârșitul lui decembrie 1989, ca primă organizație constituită legal.

Evenimentele Revoluției din 1989 m-au surprins la Târgu Ocna unde mă aflam în perioada de vacanță. În 23/24.12.1989 am venit singur în București și am rămas la domiciliul mamei lui Marian Munteanu, din Drumul Taberei.

Împreună cu Marian Munteanu am luat hotărârea să ne instalăm efectiv în sediul Universității, încă din 24.12.1989, începând să adunăm și să organizăm studenții. Rețin că armata ne-a pus la dispoziție armament și muniție pentru a apăra acest sediu de teroriști. Aflasem și, în unele cazuri, știam înainte de revoluție, de personalitățile politice care se instalaseră la putere. Eram convingi că toți cei ce ocupaseră posturile de conducere, făcuseră parte din nomenclatura PCR.

Procuror militar

Parte *Civile*

Mugurel Vasile

Am fost stupefiați de discursul lui Ion Iliescu, în care acesta îl acuza pe Nicolae Ceaușescu că a întinat idealurile comuniste, lăsând să se înțeleagă că în perioada următoare vom avea un comunism autentic.

În 27.12.1989 am reușit să organizăm studenții din București și am participat cu un număr de 200 de susținători la o demonstrație în Piața Palatului C.C. Aici am scandat „Iliescu afară! / Regele în țară!” și opinia noastră era că revenirea regelui în țară ar fi o garanție pentru viitorul anticomunist în România. Demonstrația respectivă nu a fost mediatizată și nici noi nu am avut posibilitatea de fixare foto sau video. În perioada desfășurării demonstrației Ion Iliescu personal a făcut apel la televiziune ca populația să nu se deplaseze în piața palatului întrucât este o diversiune și se trage. De fapt, mesajul său urmărea să nu crească numărul manifestațiilor în acea zonă. Știrea a fost reluată de mai multe ori de TVR.

Aspectele sesizate de noi cu privire la liderii instalați în fruntea țării au început să fie cunoscute de o parte a populației, dar în special de foștii revoluționari care căutau să se organizeze în asociații. În acest sens asociațiile de revoluționari au început să organizeze mitinguri și marșuri de protest împotriva puterii, dar și cu scopul de a prezenta adevărul despre Revoluția română, în sensul că se milita pentru aflarea celor care au tras după 22 decembrie 1989. În acest context s-au realizat conexiuni între liderii revoluționarilor și Liga Studenților, în special pentru că primii își doreau participarea noastră alături de ei la aceste manifestații. Noi, prin cei pe care îi puteam aduce în stradă, dădeam o altă imagine, mai bună acțiunilor respective.

Procuror militar

Parte *Cuio*

Murphy Desl

fila 3 seria D nr. 0083380

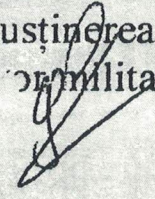
Continuare la declarația părții vătămate VASILIU MUGUREL

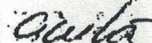
Astfel, am fost de față la mai multe discuții între liderii revoluționarilor - Dumitru Dincă, Teodor Mărieș, Nanciu, ș.a. - cu Marian Munteanu, în care se stabilea modul de participare al studenților la acțiunile civice. Tot în aceeași perioadă au luat ființă în mediul studentesc Sindicatul Studenților de la Medicină (SSM), care avea aceeași orientare și colaboram cu ei. Cu toate acestea aveam și noi reprezentare în I.M.F., prin Liga Studenților. Apăruse Sindicatul Liber al Studenților din Politehnică ca urmaș a organizației U.A.S.C.R. Acesta era în totalitate deservit puterii, și condus de Zugravu.

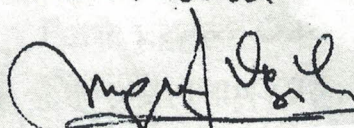
Cu acest sindicat nu am avut nici un fel de relații de colaborare, ci din contră.

În 12 ianuarie 1990 împreună cu un grup mic de studenți sau colegi, am participat la demonstrația ce a avut loc în Piața Victoriei. Cu toate că ne aflam departe de Palatul Victoria i-am văzut pe Dumitru Mazilu și Ion Iliescu, urcând pe TAB. Rețin că, solicitările demonstranților erau: scoaterea partidului comunist în afara legii, reintroducerea pedepsei cu moartea și neparticiparea FSN la următoarele alegeri. Ion Iliescu a afirmat că, el nu va face politica, va gestiona și va fi garantul tranziției până la primele alegeri libere. Mai târziu, Ion Iliescu a ieșit la balconul Palatului Victoria și a spus mulțimii că va prezenta zilele următoare CFSN solicitările demonstranților, dând garanții că acestea vor fi aprobate. În ciuda promisiunii făcute, după câteva zile Ion Iliescu a afirmat că aceste promisiuni au fost făcute la presiunea strazii și că este inacceptabil. Mai târziu, FSN s-a transformat în partid politic, Ion Iliescu, mințind iarăși populația.

În 28.01.1990, deasemenea, împreună cu mai mulți colegi, am participat la mitingul PNL-PNT, ce a avut loc în Piața Victoriei. Susținerea populară a fost deosebită.

Dr. militar

Parte:

Am observat cum, în timpul manifestației antiputare, dinspre b-dul 1 Mai, au aparut contra-manifestanti, sustinatori ai lui Ion Iliescu. Am observat mici conflicte între cele doua mari grupuri de manifestanti. Am rămas în zona pana la orele 1/2 noaptea. A doua zi dimineată, am aflat că, au sosit minerii în București pentru a face ordine si erau convisi ca toti cei ce demonstrasera in ziua precedentă fusesera platiti cu valută, de partide le istorice. La sediul Ligii Studenților am gasit cativa colegi, împreună cu care am hotărât sa mergem în Piata Victoriei, pentru a-i convinge pe mineri că, motivul pentru care au fost aduși nu este real. Am mers mai mulți colegi în Piața Victoriei unde am discutat cu minerii. Nu am avut nici un fel de probleme cu aceștia, constatând că, sunt puternic îndoctrinați și convinși că partidele istorice au plătit demonstrații. Ne-au considerat pe noi niște piese neimportante si, probabil că din aceasta cauza nu am fost plătiți.

În 18.02.1990, din dorinta de a participa la majoritatea demonstratiilor pentru a fi corect informat dar si pentru a lua atitudine, daca era cazul, m-am deplasat în Piata Victoriei unde avea loc o demonstratie de protest. Când am ajuns eu acolo, demonstrantii intrasera in sediul Palatului Victoria. Am intrat si eu, observând ca oricine dorea putea sa patrunda acolo. In interior, am vazut tot felul de persoane, care se manifestau dezorganizat, distrugeau si intrau in încăpere. Imi amintesc că am vazut in interior, un copil care se plimba cu patine cu rotile, o femeie care, probabil venise cu două sacoșe pline de la piată și se plimbau pe holuri fără vreun scop. La etajul 1, am surprins o ceartă între Teodor Marieș si Gelu Voican Voiculescu. Acesta din urmă, avea la piept un pistol mitralieră. Nu am rămas prea mult prin zonă, am ieșit din sediu și am plecat din zonă.

Procuror militar

Parte

fila 4 seria D nr. 0083380

Continuare la declarația părții vătămate VASILIU MUGUREL

Ulterior, am aflat că forțele de ordine au blocat ușile Palatului Victoria, arestând pe toți cei prinși în interior. În dimineața următoare au venit iarăși minerii în București. Am aflat ca, o parte din cei reținuți în sediu Palatului Victoria, au fost duși în niste garaje la o Unitate Militară din Măgurele.

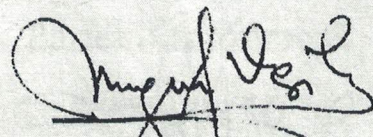
În calitate de reprezentant al Ligii Studentilor, cu un grup de 6 studenți, am mers pe data de 16.03.1990, la Tîrgu-Mureș, chiar a-2 -a zi dupa evenimentele interetnice ce au avut loc acolo. În localitate era o relativă liniște, dar se simțea o stare de încordare. Am vorbit cu primarul comunei Hodac și cu un cpt. de armata care fusese injunghiat în strada, în timp ce se afla cu unitatea sa în dispozitiv. Acesta mi-a spus că a avut ordin să nu folosească armamentul și nici măcar nu au luat muniția din unitate.

Am participat la o sedinta, la care se aflau N.S.Dumitru, gen.Diamandescu și autoritatile locale. N.S.Dumitru a afirmat ca, în ciuda relatiilor bune dintre români și maghiari, evenimentele din ziua precedentă au fost posibile datorită implicării legionarilor și invrajbirii celor 2 etnii. Noi am ripostat și am întrebat cum a recunoscut legionarii. De aici a pornit o cearta care a continuat pana la finalul sedintei.

Consider că evenimentele din martie 1990, de la Tîrgu-Mureș, au reprezentat prima încercare serioasa de obtinere a autonomiei ținutului secuiesc. Cu toate acestea, autoritatile și institutiile statului, nu au luat toate masurile necesare pentru asigurarea linistii în Tîrgu-Mures. În perioada urmatoare, aspectele prezentate în media, au fost total schimbate, lăsând impresia că populatia română a masacrat maghiarii.

Precuror Militar

Parte v. criată

De asemenea, in perioada urmatoare, materialele video pe care le realizasem la Tirgu-Mures, am incercat sa le dam la TVR. I le-am inmanat lui Razvan Teodorescu care nu le-a prezentat si ulterior, mi-a spus ca nu le poate difuza pentru ca destabilizeaza situatia din tara .

La sfarsitul lunii aprilie 1990, in special organizatiile de revolutionari, organizau marsuri de protest impotriva puterii, zilnic.

Începand cu 24.04.1990, demonstrantii au blocat circulatia în Piata Universitatii cu scopul de a desfasura o actiune cu caracter permanent. S-a creat zona libera de neocomunism si tot in aceeasi zi, Ion Iliescu a afirmat intr-o sedinta a CPUN ca cei ce se afla acolo sunt o adunatura de golani. La scurt timp , Liga Studentilor a luat hotararea sa participe la acea demonstratie, sprijinind, in orice mod, pe cei ce manifestau in strada. Noi, cei din conducerea ligii, am considerat ca ar fi bine sa deschidem balconul de la Facultatea de Geologie. Am participat la discutia care a avut loc cu Emil Constantinescu si acesta a refuzat initial sa deschida usa catre balcon. Personal, am afirmat ca voi sparge acea usa , fapt ce l-a convins sa ne dea cheia. Am montat o instalatie de sonorizare, in balcon si proba de microfon a lui Stelian Tanase poate fi considerata ca prima interventie de la balcon. Înca de la inceput noi, cei din conducerea ligii, am hotarat sa filtram persoanele care doreau sa ia cuvantul din balcon, pentru a nu afecta imaginea manifestatiei. Au fost organizate niste echipe de ordine, in comun cu alte asociatii, care aveau si rolul de a salubritza perimetrul delimitat in piata. De la balconul Universitatii au luat cuvantul mai multe personalitati, fapt ce a facut ca atractia populatiei fata de fenomenul respectiv sa creasca.

Procuror militar

Parte *licita*

fila 5 seria D nr. 0083380

Continuare la declarația părții vătămate VASILIU MUGUREL

Manifestația era clar anti-putere, însă nu promova doctrina și imaginea nici unei formațiuni politice. Nu cunosc și nu am auzit ca partidele politice să fi susținut financiar manifestații.

Printre cei care au luat cuvântul de la balcon s-au numărat și oameni politici, din opoziție. Aceștia nu au făcut referire în discursul lor la formațiunile pe care le reprezentau.

Toate activitățile studenților erau organizate efectiv de ligă. Urmăream, ca studenții care participau la marșurile zilnice să se deplaseze compact, organizat, pentru a evita implicarea lor în evenimente violente.

În jurul datei de 15/20.05.1990, în rândurile ligii studenților a apărut discuția ca, dacă Ion Iliescu va castiga alegerile, noi, ca organizație să ne retragem. Tot în acea perioadă, unii lideri de asociație, lideri de opinie, lideri de grupuri, din piața au participat în cadrul consiliului ce se ținea în Universitate și militau pentru boicotarea alegerilor, acțiuni violente asupra autorităților, alte diverse propuneri. Eu, de regulă, nu participam la ședințele consiliului pieței, aflam de fiecare dată ce s-a hotărât. Retin ca, aproape de fiecare dată, prin calitățile sale, Marian Munteanu, reușea să își impună opiniile și să îi determine pe ceilalți lideri să fie de acord cu el. După 20.05.1990, văzând rezultatul alegerilor, am profitat de faptul că noi detineam controlul balconului și, fără acceptul majorității liderilor de asociație, am procedat la închiderea balconului. La scurt timp, toate asociațiile s-au retras în mod oficial din piața.

În zorii zilei de 13.06.1990 am auzit că forțele de ordine au intervenit brutal asupra celor ce se mai aflau în Piața Universității.

În aceeași zi de 13.06.1990 Marian Munteanu a fost arestat de la domiciliu de către organele de poliție. În perioada pranzului acesta a fost eliberat și m-am întâlnit cu el la sediul Ligii de Facultatea de Drept. Am mers împreună cu mai mulți studenți și cu Marian Munteanu la sediul Universității.

Procuror militar

Parte *circulată*
Mugurel

Am redeschis balconul, loc unde circa o jumătate de ora Marian Munteanu a vorbit facand apel la non-violenta. Prima problema a noastra a fost sa aflam daca in dimineata aceea au mai fost arestati si alti studenti. Ulterior discursului au inceput lupte de strada intre scutieri si cei cerevenisera in zona. Vazand aceste evenimente am coborat in strada si am chemat toti studentii in sediul Universitatii. Am vazut pe str. Edgar Quinet cum cordoanele de ordine au fost coplesite de manifestantii violenti pe care nu-i recunosteam ca fiind participanti la fenomenul pietei. Deasemeni nu am recunoscut nici un student in zona luptelor de strada. Am auzit ca sunt violente la Politia Capitalei si impreuna cu Marian Munteanu, Tomoea Dionisie si inca 3 strudenti am mers din curiozitate in acea zona. Aici am vazut ca manifestantii violenti aruncau cu bolovani in sediu care nu era aparat iar la etajele superioare erau birouri in flacari. Am mers apoi la Ministeru de Interne unde manifestantii aruncau in cladire cu sticle incendiare. Am vazut un barbat plin de sange in stare de inconstienta in spatiul verde al parcului alaturat. Nu stiu de unde dar se auzeau focuri de arma. Deasemeni nu am recunoscut nici o persoana din cei ce participau la demonstratii in Piata Universitatii sau vreun student. Acolo se aflau persoane foarte violente dar si curiosi care priveau de la distanta ca si noi cele ce se petreceau. Am revenit in Universitate pentru a pazi sediul. Unii dintre noi, cum ar Sorin Dragan, plecau in zonele fierbinti pentru a cauta eventuali studenti si a-i determina sa nu participe la actiunile violente respective. Noua ne era teama ca orice student participant la aceste actiuni poate acuza Liga Studentilor de implicare. Permanent in interiorul Universitatii tineam sedinte pe aceasta tema. Odata cu lasarea noptii apar unitati militare cu blindate in zona centrala a capitalei. O parte dintre studenti, in special fetele, au fost trimise acasa.

Procuror militar

Parte *Acotol*

Mircea Desele

601

fila 6 seria D nr. 0083380

Continuare la declarația părții vătămate VASILIU MUGUREL

Au inceput sa se auda impuscaturi din strada.

Eu am ramas in clubul de la subsol cu Marian Munteanu, fratele lui Bogdan, si alti cativa studenti. Stiu ca mai erau cativa studenti in sediu in pod. In acea noapte am iesit in strada cu Eugen Popescu si am filmat secvente din evenimentele ce aveau loc in strada. Am vazut si filmat victime impuscate in intersectia strazilor Academiei cu 6 Martie. Cadavrele au fost ridicate de echipe ale Medecine Sans Frontiere, organizație care ulterior a declarat ca nu a fost nici o victima. In acea seara la Liga Studentilor s-a primit un telefon de la un sef de gara din Craiova care ne-a anuntat ca minerii din Valea Jiului vin cu trenurile la Bucuresti. Acesta ne-a mai spus ca a incercat sa se opuna si ca a fost dat afara de Gheorghe Dobre din ordinul lui Traian Basescu. Am mers in fata Hotelului Intercontinental si l-am vazut intr-o Dacia 1310 inchisa al culoare pe gen. Stanculescu in interiorul autoturismului in uniforma.

Nu stiu de unde, dar stiam ca au fost chemati mineri in Bucuresti inasa, personal nu eram foarte ingrijorat intrucat speram sa pot discuta omeneste cu ei. Am organizat un fel de plantoane prin rotatie pana in zori. In jurul orelor 05.00 a coborat cineva de al etaj si ne-a anuntat ca au venit minerii. Cu toate ca usa clubului era descuiata, un grup mare de mineri au patruns in club spargând ușa. Imediat toti cei ce ne aflam acolo am fost loviti cu bate, furtune, cabluri electrice. Am ramas in stare de inconstienta si mi-am revenit in timp in timp ce eram tarat pe scari de mineri. In acest moment, din fata s-a apropiat un miner cu secure care a vrut sa ma loveasca in cap. am fost impins de Sorin Dragan care la randul lui imediat a fost lovit în cap de un alt miner cu un cablu cu piesa metalica la capăt. Sorin, ulterior, a suferit mai multe interventii chirurgicale la cap. Am fost scos din Universitate si tarat de un miner si un militar MI spre Ministerul de Interne.

Procurtor militar

Parte: *siu to*

Pe drum am fost lovit permanent de mineri si de unii civili. Intr-un cos de gunoi, in dreptul intrarii in Facultatea de Istorie am vazut un barbat mort, cu capul in cos. Odata ajuns la sediul MI, am fost introdus in curtea interioara unde se mai aflau zeci de persoane retinute, toti batuti, unii in stare foarte grava. Eu aveam leziuni grave la cap, ochi, pe fata si pe tot corpul. Am fost asezat ca toti ceilalti pe spate si l-am vazut pe Cico Dumitrăscu care a intrat prin curte in cladire imbracat in uniforma alba. Eram sub paza militarilor. Dupa un timp a intrat o salvare, in echipajul careia era medicul Florescu Radu cu care ma cunosteam. Acesta a venit la mine si m-a luat in salvare alaturi de un ranit grav care initial fusese intins pe jos langa mine. Pe drum spre spital am realizat ca acel barbat, cu parul lung era decedat, cu fata plina de sange, leziuni vizibile la cap. La urgenta Spitalului Floreasca mi-au fost suturate unele plăgi la cap, pe hol. Sala de operatie era plina, loc in care targa cu care eram transportat s-a intersectat cu targile cu care erau transportați Marian Munteanu si Bogdan Munteanu. Si acestia prezentau semne de violenta. Am fost internat. In dupa-amiaza de 14.06.1990 am auzit ca minerii au fortat intrarea in spital pentru a-l lua pe Marian Munteanu. Medicii au opus rezistenta si au reusit sa impiedice intrarea minerilor in saloane. A doua zi am plecat acasa observand ca peste tot in Bucuresti se deplasau echipe de mineri inarmati. Dupa plecarea minerilor, in data de 18.06.1990 am participat la organizarea conferintei de presa in aula Facultatii de Drept. Acolo am aflat ca Marian Munteanu fusese arestat. In continuare m-am ocupat de organizarea marsului de protest impotriva guvernului, a lui Ion Iliescu, a minerilor din data de 13 iulie 1990, estimat la circa 300.000 participanti. Dupa acest mars, in luna august Marian Munteanu a fost eliberat.

Cu privire la ceilalti colegi am aflat ca unii au fost arestati și duși la unitatile militare din Baneasa si Magurele.

Procuror militar

Parte Cicio

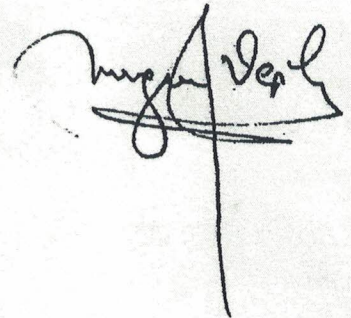
fila 7 seria D nr. 0083380
Continuare la declarația părții vătămate VASILIU MUGUREL

In perioada urmatoare au fost organizate niste excursii in strainatate de către instituții ale statului. Multi colegi cum ar fi Sorin Drăgan-SUA, Mihai Iliescu-Italia, au profitat de aceasta ocazie si au plecat definitiv in strainatate, obtinand azil politic.

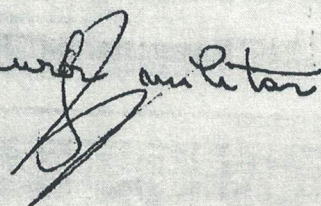
Aceasta este declaratia pe care o dau personal, sustin si semnez, dupa ce am citit-o, cele consemnate fiind intocmai cu cele relatate de mine.

Procuror militar

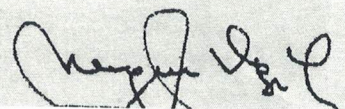
Parte *civila*

Amă constituie parte civilă pentru abuzurile și suferințele la care am fost supus, urmând ca valoarea prejudiciului să o formulez ulterior în instanță

Procuror militar

Parte civilă

**INSTITUTUL DE MEDICINĂ LEGALĂ
"Mina Minovici"**

Șos. Vitan Bărzești Nr. 9, Sector 4 - București; Tel: 634 38 90; Fax: 334 62 60

Cod fiscal: 4420554 ; Cont 64.3932216 ; 61.586002216 ; - B.C.R. Filiala Sector 4, București

A8/2323/2000

14.02.2000

CATRE,

VASILIU AURELIA ELISABETA
BACAU, STR.MIHAI VITEAZU, BLOC 12

Ca urmare a inaintarii memoriului dvs. catre institutia noastra din data 11.02.2000, vă inaintăm o copie xerox după certificatul medico-legal A2/5550/90

DIRECTOR

PROF. DR. VIADIMIR BELTS

